

Životopis Vlasta Wernerová

Paní Vlasta Wernerová se narodila 20. 1. 1943 za druhé světové války na Praze 2 v porodnici U Apolináře. Většinu svého dětství strávila v centru Prahy, v okolí Staroměstského náměstí, kde žila spolu s rodiči a o čtvrt starší sestrou. Symbolem jejích dětských let se staly rozbombardované a poničené domy, ale děti se dokázali zabavit i v těchto podmínkách.

Se svými kamarády chodila do školky k jeptiškám ve Voršilské ulici. Později, v roce 1949, nastoupila na základní školu na Uhelný trh v blízkosti svého bydliště. V pátém ročníku třídu potkala tragédie. Tatínek jedné spolužačky neunesl komunistický převrat v zemi, stal se z něj řadový zaměstnanec firmy, kterou dříve vlastnil, a sebe i s dcerou zastřelil. Na lavici ve třídě pak byly postaveny svíčky na památku, ale jejího pohřbu se nikdo ze třídy účastnit nemohl. Místo toho tam byla poslána delegace z řad zaměstnanců školy. Několik ostatních spolužáků mělo své tatínky pozavírané v československých věznicích. Základní školu Vlasta Wernerová úspěšně ukončila roku 1957.

Následující rok se potýkala s problémy při přijímání na střední školu, jelikož se její otec před převratem věnoval vlastnímu podnikání a také byl nakažen tuberkulózou. Na zdravotnickou školu tedy kvůli zdravotním problémům v rodině nastoupit nemohla. Po dlouhém hledání a mnoha školám, na které se nedostala, zamířila na ekonomku. Po maturitě začala pracovat v kanceláři na Praze 5. Zde na podnikovém ředitelství fungovala jako jedna z kvalitnějších pracovníků, jelikož zde pracovali také lidé bez vzdělání. Za necelých 10 let, které na ředitelství strávila, prošla všemi různými odděleními. Během této práce bydlela s rodiči.

Paní Vlasta Wernerová se vdala, když jí bylo 28 let. S manželem se kvůli jeho pracovní činnosti odstěhovali do Ústí nad Labem. Tady pracovala v pojišťovně. Při společenském rozvolnění v době Pražského jara podepsala dokument Dva tisíce slov. V roce 1970 probíhalo prověřování souhlasů Čechoslováků se vstupem ruských vojsk na území republiky. Přestože k lidem úředníci přistupovali jednotlivě, tento dokument Vlasta Wernerová podepsat nechtěla. Nakonec souhlasila pouze s podpisem upravené verze vyjadřující zaskočení danou situací.

Později se angažovala v důležité činnosti proti režimu - přepisovala zakázanou knihu. Proces byl velmi složitý, existovala spletitá síť lidí, která po částech skládala kopie knihy dohromady. Paní Vlasta Wernerová opisovala 11 listů, originál získala od velmi důvěrného známého a přepsané listy mu také odevzdávala.

Do Prahy se vrátila v době, kdy umírala její maminka. Pracovala zde ve výzkumném ústavu. Ve společnosti se mezitím probouzely touhy po revoluci, a tak začala série demonstrací v roce 1989. Paní Vlasta Wernerová si od šedesátých let svědomitě šetřila peníze na cestování. Vstávala časně ráno a chodila mýt nádoby a uklízet do hospody, nebo tajně vykonávala účetnické práce navíc, aby měla prostředky na kvalitnější a pestřejší život. Protestů při sametové revoluci se neúčastnila, ale z jejího výsledku byla nadšená.

Nyní svůj volný čas v důchodu ráda tráví se svými dvěma vnučkami, kterým předává své životní zkušenosti a hodnoty.

